

DRUHÁ TĚŽ VZDYCHAJÍCÍ DUŠE

Svatořeční muzika 110

Pře - těž - kou ru - ku tvou, kte - rou mou ne - bo - hou du - ši tre - sta - ti rá - číš!

A - le spra - ved - li - vě, roz - va - žující bed - li - vě, pro - tí mně, Bo - že, krá - číš.

1. Přetěžkou ruku tvou,
kterou mou nebohou
duši trestati ráčíš!
Ale spravedlivě,
rozvažujíc bedlivě,
protí mně, Bože, kráčíš.
2. Ach, kdož mně přispěje?
K vám má jest naděje,
přátele mojí milí.
Vymozte z ouzkosti,
pomozte z těžkosti
mně smutné v tuto chvíli.
3. Ach, ach, oheň páli:
ó by se mnou káli
všickni potomci mojí!
Ach, plamen sužuje,
bolest rozmnožuje,
ach, kdož pláč můj ukojí?!
4. Ó předlouhá chvíle,
jak zde mnohem dýle
než na sta let zůstávám,
větší zde bolestí
než v světě neřestí
ráda za pravý dávám.
5. Není oddechnutí
ni odpočinutí,
ach, konce nenacházím!
Ach, kam se obrátím,
kterak muk ukrátím?
K přátelům se ucházím.
6. Pomozte z plamene,
almužna zažene
má přehrozná trápení:
ach, se nezpečujte,
o mé usilujte,
přátele, vykoupení.
7. Ej, zase z trestání,
z těžkého pokání
volati nepřestávám,
za skutek milosti
já v tyto horkosti
vás, vás, přátele, žádám!